

holm; han tar sig öfverallt fram. *T. sig från med*, se *T. sig ut med*. — 2) Repa sig, komma sig; blifva bättre. *Den sjuke tar sig. Det tar sig väl med tiden. T. sig upp* ell. *t. upp sig*, repa sig, göra goda framsteg, komma sig upp. — 3) *T. sig af*, befatta sig med. *T. sig af* ell. *T. sig än*, se *Antaga sig*. *T. sig före*, se *Företaga sig*. *T. sig i akt*, till vara, se *Akt*, *Vara*. *T. sig till*, företaga sig, t. ex.: *Jag vet ej, hvad jag skall t. mig till*; han tar sig ingenting till, förblir överksam. *T. sig ut*, se ut, passa, t. ex.: *Det tar sig väl, illa ut*; trycket tar sig fullt ut; äfv. lyckas, komma till rätta, till väga (med), gå i land (med), t. ex.: *Han tar sig illa ut med det arbetet. T. illa vid sig*, blifva orolig, rädd, ond. — *T-s* ell. *T. om*, v. d. (fam.) Vara i strid, tvist, träta. *T. om något. Han är ej god att t. med. Låt dem t. bäst de vilja*. — *T-nde*, part. akt. (pop.) *Komma t-s*, komma sättandes, i full fart. — *Tagen*, part. pass. *Det är ej i den meningen t-et*, det menas ej så dermed. *På det hela t-et*, se *Hel*, bem. 6. *Öfver hufvud t-et*, se *Hufvud*, bem. 1. — *Tagande*, n. 4.

TAGEL, tag'l, n. sing. Hästens hår i man och svans. — Ss. *T-beredare*. *-beredning*, *-lik*.

TAGELGARN, n. sing. (sjöt.) Tjåradt garn.

TAGELMADRASS, m. 3. Madrass, stoppad med tagel.

TAGELMASK, m. 2. En trådmask, $\frac{1}{2}$ fot lång, lik ett svart, bruntt eller gult tagelstrå. *Gordius aquaticus*. Kallas äfv. *Tagelorm*, *Onda Bettet*.

TAGELORM, m. 2. Se *Tagelmask*.

TAGELREF, s. f. 2. pl. — *refvar*. Ref, snodd af tagel.

TAGELSKJORTA, f. 1. Skjorta af tagel, sådan som katolska botgörare bära närmast kroppen.

TAGELSTRÅ, n. 4. Särskilt strå af tagel.

TAGELSULA, f. 1. Sula af tagel, att bära under foten i skodon.

TAGG, m. 2. Vid basen något tjockare, afsmalnande, spetsig kropp, som skjuter ut ifrån ytan af vissa föremål. *T-ar på törne, tistel, efter en afbruten qvist, på ett sporrhjul, på hjorthorn, på plank. T. af gyllenåder*. Säges äfv. om afbrutna tänder. — *Tagg* på växter är egentligen en förening af flera öfver deras öfverhud höjda celluler, som tillhårdnat, så att de vid vidröring såra.

TAGGBUK, m. 2. Fisk af de Stelkäftade, 10 tum lång, brokigt randad, med taggar på kroppen, då denna af fisken uppblåses. *Tetrodon lineatus*.

TAGGFISK, m. 2. Fisk af de Stelkäftade, 1 fot lång, med långa, rörliga taggar på kroppen som en igelkott. *Diodon Hystrix*.

TAGGIG, a. 2. Som har taggar, besatt med taggar. — *Taggighet*, f. 3.

TAGGLING, m. 2. Svampsläget *Hydnum*.

TAGGPUKE, m. 2. pl. — *pukar*. Örten *Ononis spinosa*, med rosenröda blommor.

TAGGSKÖLDPADDA, f. 1. En art sköldpadda i Ostindien, hvars kantplåtar slutas utåt i en spets. *Emys spinosa*.

TAGGSPETSIG, a. 2. (bot.) Med fint utdragen, styf och stickande bladspets.

TAGGSVAMP, m. 2. Se *Taggling*.

TAGGÄPPE, n. 4. Se *Spikkclubba*, bem. 2.

TAGLA, v. a. 1. (sjöt.) Kring ändan af ett smäckert tåg vira tagelgarn.

TAGLOTT, m. 3. (lagt.) Rätt att först taga ut sin lott.

TAGNING, f. 2. Handlingen, då man tager. Brukas mest i sammansättningar, såsom Antagning, Emottagning, Upptagning, m. fl.

TAGRÄTT, m. 3. Rätt att taga efter behag.

TAK, n. 3. 1) Den vanligtvis snedt lutande öfverbyggnad, som skyddar ett hus för regn. o. s. v. *T-et på ett hus. Lägga t. på hus. Komma under t.*, in i ett hus. *Bo under samma t. med någon*, i samma hus. (Fig. fam.) *Gifva någon t. öfver hufvud*, herbergera, hysa någon; gifva husrum, kvarter. *Ha t. öfver hufvud*, vara i skydd af hus; (fig. fam.) hafva egen bostad; äfv. vara tryggad för nöd och brist. — 2) Betäckningen öfver rum i hus. *T-et i en sal*, en förstuga, ett vagnshus. *T-et i en grufva*, den betäckande delen af berget. — 3) Något som liknar tak och tjenar till betäckning öfver åtskilliga föremål. *T. på en vagn, på en mur, en bur, en säng*. — Ss. *T-flagga*, *-formig*, *-fönster*, *-gafvel*, *-glugg*.

TAKA, v. a. 1. (föga brukl.) *T. ett hus*, lägga tak derpå.

TAKA, a. oböjl. (lagt.) *T. hand* ell. *t. händer*, laggill person, hos hvilken en penningssumma nedsättes i förvar. *Sätta i t. händer. Nedsättande i t. händer*.

TAKAG, tak-äg, m. sing. Ss. En art af gråslaget *Ag. Schoenus mariscus*.

TAKBJELKE, m. 2. pl. — *bjelkar*. Hvarje af de bjelkar, som uppåra ett tak.

TAKBROTT, n. 3. Stället, der ett tak är brutet.

TAKDROPP, n. 3. Dropp ifrån ett tak, vare sig inom hus eller utom väggarna.

TAKEL, **TAKLA**, se *Tackel*, *Tackla*.

TAKFOT, m. sing. Nedra delen af ett tak.

TAKGETING, m. 2. Getingart, som bygger bo under tak. *Vespa tectorum*.

TAKGRADERING, f. 2. Det slags saltgradering, då saltvatnet uppkastas på stora britser eller sneda ytor, för att genom dess utbredande på en större yta befordra bortdnstningen.

TAKHALM, m. sing. Halm, hvarmed ett tak är belagdt, eller dertill ämnad.

TAKLAG, n. 3. Timmerverk, murverk m. m., som uppåra vattentaket på en byggnad.

TAKLIST, f. 3. Öfversta delen af en husvägg.

TAKLOSTA, f. 1. Örten *Bromus tectorum*, på tak och torra ställen.

TAKLÄGGA, v. a. 2. (böjes som *Lägga*) *Täcka* (hus). — *Takläggning*, f. 2.

TAKLÄKT, m. 3. Läkt (se d. o.), hvarpå taktegel läggas på tak.

TAKLÖK, m. 2. Örten *Sempervivum tectorum*, på tak, med rödbruna blommor.

TAKMOSSA, f. 1. Moss-slägtet *Tortula*.

TAKPANNA, f. 1. Hvarje särskilt stycke af taktegel.

TAKPAPP, n. 3. Papp, hvarmed tak belägges.

TAKPLÅT, m. 2. Jern- eller kopparplåt, använd till taktäckning.

TAKRESNING, f. 2. Hela den ställning af takstolar och sparrar, hvarpå ett tak hvilar.

TAKRÄNNA, f. 1. Vattenränna på eller ifrån ett tak.

TAKRÖSTE, n. 4. Se *Takresning*.

TAKSKIFFER, m. sing. Skiffer, hvarmed tak belägges.